

Päivi Rämö

Valitut
pakinat
IV

Kukkuva
kissankello

Kukkuva
kissankello

Kukkuva kissankello

Päivi Rämön
valitut pakinat IV

Suurin osa kokoelman pakinoista on aiemmin julkaisemattomia.
Loput ovat ilmestyneet Etelä-Suomen Sanomissa, Diabetes- tai
Kirkkomusiikkilehdessä.

© 2020 Rämö, Päivi

Kustantaja: BoD – Books on Demand, Helsinki, Suomi

Valmistaja: BoD – Books on Demand, Norderstedt, Saksa

ISBN 978-952-803-550-3

Kansikuva: Soili Jussila / Vastavalo.fi

Takakannen kuva: Tiina Partanen / Kuvamestarit Hollola

Kannen suunnittelu: Päivi Rämö ja Anita Eteläaho

Kirjan taitto: Anita Eteläaho

Päivi Rämö

Hollola 2020

pelagia.pelakuu@gmail.com

www.paiviramo.fi

Sisällysluettelo

1. osa	7
Pois tieltä, pelastajat	8
Kaksi saranaa ja kahva	11
Raksamies ja varrettomat vasarat	14
Tellervo, geriatrinen hoitoavustaja	17
Kolme ja puolisataa metriä spaghettia solmussa	20
Tunnusluvut solmussa eli juhannusaatto verkkopankissa	23
Sydänsuoni solmussa eli hengenlähde lähellä	27
2. osa	31
Fillari, vauvahaave ja hattukauppa	32
Iskän ja äitsyn tyttö	37
Harmoni ja harmonikka	39
Mummuni vihapuheet	43
Koulupukuja ja hiusmalleja	46
Tervetuloa, murtovaras!	51
Sonatiinit in memoriam	55
3. osa	58
Vieras karautti pihaan valkealla ratsullaan	59
Läylämö Kurkijalka ja rouva Hutilus	62
Ukkokodissa suunniteltiin mullistuksia	65
Ensin oli kyllä muna	70
Helminkäiset ja naapurin Hemmo	73
Väistämätön jokakeväinen kuume	76

4. osa	79
Vanha rouva ja turvatarkastaja	80
Don Pietro sääli asiakasta	83
Hautajaiset kesken lomaviikon	86
Valoa Vuosaaren tunnelin päässä	89
Rakastakaa pikkuserkkujanne, ainoat lapset!	91
Pelakuita maantien kuopissa	94
Kauhua ja katastrofeja kotipihalla	97
5. osa	99
Kurkistin äitini taivaaseen	100
Kipiä päkiä	103
Kun uni ei tule	106
Pyhä Hypo ja muut suojelijani	109
Eihän kinuskikakussa ole paljon sokeria	112
Elsaa lääkitsemässä	115
Kuningataräidit	118
6. osa	121
Tarzan ja taatelikakku	122
Syrjäseutujen kirjeenvaihtajia	125
Rouva Opuntia ja mykkä begonia	130
Iso, musta ja melkein ikuinen	133
Paahdettu leivänpaahdin	136
Kolmesti ostettu Hanomag	139
7. osa	144
Työvuodet ohi, unet jäivät	145
Tyrmäävä tyynty ja Robert de Niro	148
Suhteeni Lyytiin	150
Muistelen menneitä vuonna 2035	152
Muistelen lisää menneitä vuonna 2036	155
Harrastaisimmeko opiskelua?	159
Pikkuruusia ihmeitä: toimiva teroitin ja kukkuva kissankello ...	162

1. osa

Ensihoito pyörii aina jaloissa. – Mitäpä jos ovesta olisi saranat ja kahva? – Työn iloa varrettomilla vasaroilla. – Tellervo oli vaatimaton kutsumusammattilainen. – Suuri suomalainen solmutrilogia, jossa kaikki menee solmuun mikä vain voi solmuun mennä.

Pois tieltä, pelastajat!

– Pelastusväki sivummalle, että yleisö pääsee kuvaamaan! Ja sankarin pilkettä silmiin, jos joku tähtää teihin! No niin, hyvä yleisö, reippaasti tänne lähemmäs, etsikää hyviä kuvakulmia. Tässä olisi näitä verisiä ja tajuttomia ihmisiä.

Johtava kansalaispoliisi viittoilee ihmisjoukolle, joka tungeksii paikalle ja räpsii valokuvia. Kaikki tietävät, että Härski-lehti maksaa niistä maltaissa kieritettyjä mansikoita. Onkin makea näky, kun kolme romuttunutta autoa savuaa ja loukkaantuneet ihmiset on nostettu pientareelle pölyisen kesäheinän keskelle. Kännykkäkansa tönnii tajunsa menettänyttä miestä.

– Kuka sä oot? Mitä tapahtui, hei, kerro! Voi rähmä, lähtikö tältä henki vai miksei tää puhu mitään?

Ensihoitajat ja lääkärit tekevät raivokkaita eleitä päätäkseen töihinsä, mutta yleisön oikeuksia turvaamassa ovat kansalaispoliisit pidättelevät.

– Ei sinne nyt mennä ennen kuin kuvat on otettu. Jukopliut, kymmenen veripäätä yhdessä läjässä! Sellaista ei osu eteen joka päivä!

* * *

Minä olen tulossa Jyväskylästä Lahteen, kun bussi pysähtyy. Edessä näkyy äärettömän pitkä jono seisovia autoja. Tuota pikaa muutama matkustaja on selvittänyt

älylaitteellaan, että on sattunut paha kolari ja tien raivaus on käynnissä.

Me bussin matkustajat nousemme pientareelle oikomaan jäseniämme. Kukaan ei nurise matkan viivästymisestä. Mieluummin tässä otetaan heinäkuista ilta-aurinkoa kuin matkataan ambulanssikyydillä sairaalaa kohti.

Kun bussimme ohitti äskettäin Hartolan, takaa tuli kuuraketin nopeudella neljä ensihoitoyksikköä. Taivaalla pörää jo pelastushelikopterikin. Minun kerkeä mielikuvitukseni kehrää alussa kuvailemani dystopian, mutta tänään se ei vielä ole totta. Tiedän, että onnettomuuspaikalla on ammattilaisia, jotka antavat ensiapua, mittaavat elintoimintoja, puhdistavat asfalttia romusta ja polttoaineesta sekä hätistelevät kameraa räplääviä sivullisia pois. Jokainen tekee työtään hätäilemättä, mutta ripeästi. Aina on mahdollisuus, että rivakka hoitaja saa viikatemiestä liepeestä kiinni, lennättää sen ohrapeltoon ja arvelee:

– Tämä rouva saattaa selvitä, jos pääsee ensimmäisessä autossa sairaalaan.

Ehkä joku sivullinen räpsäisee ensin yleiskuvan tapahtumapaikasta, mutta panee sitten puhelimen pois ja polvistuu voihkivan ihmisen viereen, pitelee kädestä ja lohduttaa:

– Ei ole hätää, pääset pian sairaalaan ja sinut hoidetaan kuntoon. Hengissä sinä tästä rytinästä selvitit.

* * *

Minun ikäpolvelleni opetettiin näin: pysähdy, hälytä ja anna ensiapua. Jollet osaa, pidä kädestä kiinni ja sano: ei hätää, olet elossa, apu on tulossa ja minä pysyn tässä siihen saakka.

Jos Sinä makaat jonakin päivänä henkitoreissasi ojanpohjalla otsanahka silmillä, mitä mahdat toivoa ensimmäiseltä paikalle tulevalta? Sen voit vaikka tatuoittaa kämmenselkääsi. "Hätätapauksessa ota minusta kuvia ja levitä somessa."

Päivi Rämö (s. 1955) tarjoaa valittujen pakinoidensa neljännessä osassa lukijalle monenlaista huvia. Hän haaveilee ovesta, jossa olisi kaksi saranaa ja kahva, harmistuu Tarzanille, joka sotkeutuu keittiöpuuhiin, tapaa rakastuneen kanan ja hahmottelee hilpeän dystopian tulevaisuudesta, jolloin limsa, perunalastut ja some-tus on kielletty.

Palautetta edellisistä pakinakokoelmista:

"Päivi on metka kirjoittaja, sukkela ja lämmin. Jutut hyrisevät hyvää mieltä. Kieli on kaunista, sujuvaa ja kekseliästä."

"Mies: – Mitä ihmettä sinä hytkyt siellä tuolissa?"

Vaimo: – Nautin Lääkettä lievään alakuloon."

"Päivillä on valtavan värikäs kielenkäyttö. Harmaana ja sateisena päivänä tekstien lukeminen riittää saamaan mielialan koholle."

"Enemmän tällaisia!"

www.paiviramo.fi
pelagia.pelakuu@gmail.com

9 789528 035503